

paagældende Virksomheder komme ind under Fabriktilsynet, hvad de ikke ere nu, og der vil altsaa være en Paatalemyndighed og den eneste effektive Paatalemyndighed, som findes angivet i Lærlingeloven. At Lovforslaget — som det ærede Medlem for 9de Kreds sagde — skulde føre til Inspektion og Angiveri for at faa Kontrollen gennemført, tror jeg ikke. Disse Virksomheder ville blive underkastede samme Inspektion som enhver industriel Virksomhed, som gennem vedkommende Lov er underkastet offentligt Tilsyn. Det var rimeligvis en Fejltagelse, naar det ærede Medlem for 9de Kreds sagde, at vi ikke skulde umuliggøre Oplæringen af Lærlinge ved at fastsætte en Alder af 18 Aar; her er nemlig ikke fastsat en Alder af 18 Aar, det er netop for at muliggøre dem at blive oplærte, at man har reduceret den Alder af 18 Aar, som ellers gælder for dem, som skulde arbejde om Natten, til 16 Aar, for at de altsaa skulde kunne faa den tekniske Uddannelse, som jeg ganske vist skal indrømme er meget vigtig for dem, og som man gennem Lovgivningen ikke maa afskære dem fra at kunne faa.

Naar jeg i det andet Ting forleden Dag, da Lovforslaget var til Behandling, fremsatte nogle kritiske Bemærkninger, saa var det ikke, fordi jeg har en anden Stilling til dette Lovforslag, end jeg tidligere har haft; jeg har den Stilling til dette Lovforslag, at der kan være Fejl at rette i det, fordi vi paa enkelte Detailpunkter manglede den faglige Indsigt; men jeg har ikke den Mening, at Lovens Princip ikke skulde være fuldt ud rigtig, nemlig at beskytte den unge mod Overanstrengelse i en Virksomhed, som udøves om Natten, og om muligt i Lighed med, hvad der er Tilfældet for en hel Række andre industrielle Arbejdere, at skaffe ham en ugentlig Fridag. I denne Henseende har jeg ikke ytret nogen afvigende Mening fra den, jeg tidligere har haft; jeg tror iøvrigt, at jeg aldrig har udtalt mig i Folketinget om denne Sag. Jeg har derimod med Hensyn til § 2 udtalt — ganske i Overensstemmelse med, hvad det ærede 11te kongevalgte Medlem udtalte — at jeg rigtignok hellere saa, at Organisationerne skaffede sig den Fridag og i det hele taget den Fritid, de ville have, og ogsaa i dette Fag fastsatte — om jeg saa maa udtrykke mig, for det er vist snart det korrekte Udtryk — den Arbejdstid, i hvilken de overhovedet ville arbejde, ligesom de gøre det i de andre Fag, fremfor at man lovgiver derom; det har jeg altid vedkendt mig. Men man har

sagt, at Bagernes Organisation var saaledes, at den ikke kunde trænge igennem dermed, og man har gjort en Slags Undskyldning for, at Forholdet var saaledes, at man ikke i dette Fag som i andre Fag kunde sætte denne Fordring igennem og derfor anmodet om, at Lovgivningsmagten vilde komme til Hjælp. Det blev dernæst i Fjor sagt af Forslagsstillerne i Folketinget, at man nu var kommen saa vidt, at man ret gennemgaaende ved Organisationerne havde faaet denne Fridag, som det var Hensigten at skaffe dem gennem § 2; derfor sagde jeg forleden Dag i Folketinget, at under de Omstændigheder vilde jeg i fuld Overensstemmelse med, hvad jeg altid har sagt, meget foretrække, om Organisationerne vilde blive staaende derved, da det ikke er godt gennem Arbejdslovgivningen at give Arbejderne noget, som de kunne skaffe sig selv, eftersom det i det hele taget er uheldigt for Arbejderne at skulle stilles anderledes i Lovgivningen end den øvrige Del af Befolkningen, naar der ikke er nogen paatrængende Nødvendighed derfor. Det er denne Nuance, som man maaske kan kalde det, som for mit vedkommende er kommen til Stede i den forløbne Tid, men det har ikke noget at gøre med den for mit Vedkommende til Grund liggende Synsmaade med Hensyn til dette Lovforslag. Jeg er af den Mening, at hvis vi faa en Revision af Fabriklovgivningen, som det ærede Medlem for 9de Kreds talte om, vil en Lovgivning om Bagerier kunne blive et Led deri, men det vil da blive nødvendigt af de samme Grunde, af hvilke det er nødvendigt ved dette Lovforslag, at træffe særegne Bestemmelser for Bageriernes Vedkommende. Under disse Omstændigheder kan jeg i og for sig ikke have noget imod, at man ved en særlig Lov vedtager Bestemmelser for Bagerierne, i alt Fald saa længe det er usikkert, hvor vidt man faar den almindelige Lov og faar den gennemført i en nær Fremtid. Det er gjort paa forskellig Maade. I Tyskland ere Bageribestemmelserne en Del af den almindelige Lovgivning, i England ere de et Tillæg til den almindelige Fabriklovgivning, og i Norge er der en særlig Lov om Bageriernes Virksomhed, men Resultatet er overalt det samme, nemlig at man har truffet særlige Bestemmelser for Bageriernes Vedkommende netop af Hensyn til Virksomheden, netop af Hensyn til, at man ikke maa gribe ind i denne Næringsdrift paa en forstyrrende Maade, hvilket jeg er ganske enig med den ærede